

Temat spotkania: Święty Alojzy Gonzaga, co może pokazać ministrantowi?

Materiały: duża kartka papieru, coś do pisania, małe karteczki dla każdego z uczestników

Uwagi wstępne – spotkanie wymaga od prowadzącego wcześniejszego, dokładnego poznania sylwetki patronów, aby w razie pytań móc powiedzieć więcej o świętym Alojzym.

1. Modlitwa na początek

2. Zapoznanie uczestników spotkania z sylwetką św. Alojzego Gonzagi. Zależnie od wieku osób uczestniczących w spotkaniu, można to zrobić wykorzystując niżej podany życiorys lub też ich skróconą wersję. Ważne, żeby zwrócić uwagę naszych uczestników nie tyle na konkretne daty czy nazwy miejscowości, ale na cechy czy szczególnie wydarzenia związane z danym świętym.

Święty Alojzy Gonzaga

Pochodził ze znakomitego rodu Gonzagów. Był synem Ferdynanda, markiza Castiglione. Urodził się w Castiglione w diecezji Brescii 9 marca 1568 roku. Od najmłodszych lat Św. Alojzy poświęcił się sercem i duszą służbie swemu Stwórcy. Pamięć o jego osobie łączy się z pojęciem łagodnej słodyczy i niczym nie skażonej czystości. Cechowała go prawdziwie anielska niewinność, a zarazem heroiczna skłonność do pokuty. Mając czternaście lat towarzyszył swemu ojcu w podróży do Hiszpanii, gdzie ten ostatni pojechał jako członek orszaku cesarzowej Marii Austriaczki, żony Maksymiliana II. Filip II uczynił Św. Alojzego giermkim księcia Jakuba, swego starszego brata. Wśród próżności dworu święty zachował swą czystość, świat nie odciągnął jego serca od Boga. Po powrocie do Włoch w roku 1584 Św. Alojzy objawił chęć wstąpienia do Towarzystwa Jezusowego. Rodzina sprzeciwiała się temu, ale w końcu udało mu się zrealizować te zamiary. Rozpoczął nowicjat w Rzymie w roku 1585, za pontyfikatu Piusa V. Śluby zakonne złożył 20 listopada 1587 roku i wkrótce potem przyjął niższe Święcenia. Od początku swego zakonnego życia Św. Alojzy był wzorem doskonałości. Podczas epidemii w Rzymie w roku 1591 wyróżnił się miłosierdziem wobec chorych w szpitalach. Praca ta doprowadziła go do choroby, która spowodowała śmierć. Jego ostatnie dni były wiernym odzwierciedleniem krótkiego życia. Przeszedł do wieczności 21 czerwca 1591 roku w wieku dwudziestu czterech lat. Sława jego świętości była tak duża, że w 1605 roku papież Paweł V ogłosił go błogosławionym. Natomiast kanonizował go, razem ze św. Stanisławem Kostką, papież Benedykt XIII w 1726 roku.

3. Po przeczytaniu sylwetki świętego podsumowujemy. Staramy się znaleźć wspólnie do każdej z nich konkretną cechę lub wydarzenie, z którym będziemy mogli później danego świętego skojarzyć. Wspólnie zapisujemy je. I tak np.

Św. Alojzy Gonzaga – całkowite oddanie Bogu i umiejętność wytrwania w wierze wobec licznych pokus.

4. Po zapoznaniu się z patronem dzielimy grupę na mniejsze grupy. Każda z nich ma za zadanie odnaleźć w życiorysie jak najwięcej cech charakteru. Wszystkie zapisują w formie „słoneczka”, którego środkiem będzie miłość do Jezusa. Warto, aby po zakończonym spotkaniu plakaty zostały na tablicy w salce.

5. Rozmowa kierowana - która z wymienionych cech tego świętego najbardziej mi się podoba? Ma ona doprowadzić każdego z uczestników do podjęcia konkretnego postanowienia po tym

spotkaniu – próby naśladowania konkretnej cechy i wdrożenia jej w życie. Każdy sam zapisuje ją na małej karteczce. Warto zachęcić uczestników do umieszczenia tej karteczki w widocznym, często używanym miejscu – pomoże to w późniejszym wdrażaniu w życie danego postanowienia.

6. Na podsumowanie – zastanawiamy się wspólnie co dziś każdy z nas może zrobić, aby naśladować św. Alojzego. Staramy się znaleźć jak najwięcej sytuacji z ministranckiego życia, w których możemy iść za przykładem św. Alojzego.

7. Modlitwa na koniec, najlepiej za wstawiennictwem św. Alojzego.